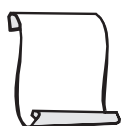

Henvisninger

1. Mosebok 18,20-33; *Alfa & Omega 1*, s.119 -122

Minnevers

«Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres.» (Filipperne 2,4)

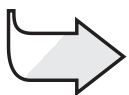
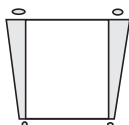
Mål

At barna skal:

Vite at Gud ønsker at vi si ifra hvis andre blir urettferdig behandlet.

Føle et ønske om å vise omsorg for andre mennesker, og huske særlig på de som enda ikke har hørt om Jesus.

Gi respons ved å være oppmerksomme på situasjoner der de kan tale Guds sak.

Den røde tråden

Gud ønsker at jeg skal si ifra når andre trenger min støtte.

Gjester fra himmelen

Månedens tema

Gud ønsker at vi skal gjøre noe for andre.

Kort sammendrag av bibelfortellingen

Abraham inviterer tre reisende til å stoppe hos ham for å spise og drikke. Sara sitter inne i teltet og lytter mens de spiser. Når en av gjestene sier at hun skal få en sønn, ler hun. En av gjestene sier: «Hvorfor lo Sara? Er det noe som er umulig for Herren?». Nå vet Abraham og Sara at det er Herren de har på besøk. Da Herren forteller Abraham at Sodoma vil bli ødelagt, bønnfaller Abraham Gud om å spare menneskene der.

Denne leksen handler om tjeneste for andre

Da Abraham bønnfalt Gud om å spare Sodoma, talte han innbyggerne i byen sin sak. Det å ta til ordet når andre mennesker trenger støtte, er en del av livet som kristen. Når vi ser mennesker som blir dårlig behandlet eller er i nød, er det en kristen tjeneste å snakke med myndigheter eller andre som kan hjelpe. Barn bør bli oppmuntret til å snakke med en voksen når de ser noen som er i nød.

Lærerens «verdt å vite»

Lot, sønnen til Abrahams bror Haran, slo seg ned i Sodoma. Innbyggerne i Sodoma og nabobyen Gomorra var svært onde. De levde som om det ikke fantes noen Gud. Selv om Lot bodde i Sodoma, gjorde han ikke de onde tingene andre mennesker gjorde. Abraham snakket Sodomias innbyggere sin sak, og slik ble Lot og familien hans reddet fra brannen som ødela byen.

«Og nå gikk troens mann i forbønn for innbyggerne i Sodoma. En gang hadde han reddet dem ved hjelp av sverdet. Nå forsøkte han å redde dem ved forbønn.» (*Alfa & Omega 1*, s. 139)

Dekorering av rommet

Se lekse 1.

Program

Program	Minutter	Aktiviteter	Dette trenger du:
Velkommen	Til alle er kommet	Ønsk barna velkommen ved døren. Har uken vært fin eller vanskelig?	Ingenting
1 Forberedende aktiviteter	Inntil 10 minutter	A. Spre en hemmelighet? B. Hvem er den fremmede?	Papirpose (plastikpose/eske kan også brukes), liten gave til hver, Bibel Eldre gjest Bibel
Ditt valg Sang og bønn*	Inntil 10 minutter	Fellesskap Sang Misjon Kollekt Bønn	Sangbøker <i>Barnas misjon</i> Vase/krukke eller lignende fra den delen av verden kollekten går til Ingenting
2 Bibelfortellingen	Inntil 20 minutter	Opplev fortellingen Vi leser Bibelen sammen	Laken (gjærne stripete eller brunt), grønt tøyestykke (for eksempel håndklær eller tepper), kostymer til tre barn, blandedolle, kniv, matbrett, vannkanne, kopper, bibler Bibelen
3 Leksen i praksis	Inntil 15 minutter	<i>Si det! Be om det!</i>	*Kartotek kort eller små (gjærne fargede) papirark, blyanter, bibler.
4 Del med andre	Inntil 15 minutter	<i>Vennskapelig rollespil</i>	Ingenting

*Sang og bønn kommer inn i programmet der det måtte passe best.

Velkommen

Ønsk barna velkommen ved døren. Spør dem hvordan uken har vært – hva de er glade for/bekymret over. Begynn på den forberedende aktiviteten du har valgt å bruke.

1 Forberedende aktiviteter

Velg den aktiviteten som passer best i din klasse.

Materiell:

- Papirpose (plastikkpose eller en eske kan også brukes)
- Liten ting/gave til hvert av barna
- Bibel

A. SPRE EN HEMMELIGHET

Før sabbatsskolen begynner, legger du noen små, rimelige gaver i en pose eller lignende. (For eksempel et bokmerke, en blyant eller et klistremerke – en ting til hvert av barna.) Etter at gruppen har roet seg ned, hvisker du følgende til flere av barna: «**Jeg har en overraskelse til dere som dere skal få om noen få minutter.**» La et eller to av de pratsomme barna få se hva som ligger i posen/esken. Deretter snur du ryggen til klassen en liten stund. De andre barna vil antagelig prøve å finne ut hva du hvisket til dem som fikk høre hva overraskelsen var.

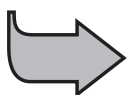
Oppsummering

For å oppsummere, spør du: **Hvem har ikke fått høre hva overraskelsen er?** (Vent med å snakke videre mens barna rekker opp hendene.) **Hva syntes dere om ikke å vite det?** (Irriterende, OK, nysgjerrig, etc.) **Hvem hørte hva overraskelsen var, uten å si det til noen?** (Vent med å snakke videre mens barna rekker opp hendene.) **Hvorfor fortalte dere det ikke til noen?** (Fordi det var en hemmelighet, vet ikke.) **Hvem fortalte hva det var? Hvorfor fortalte dere det?** (Fordi det var gode nyheter, etc.) **Noen ganger kan hemmeligheter være så gode nyheter at vi bare må dele dem med andre.**

I Matteus 28, 19 står det om en «hemmelighet» som Gud gjerne vil at vi skal dele med andre. Hvilken hemmelighet er det? (Vent til noen har funnet verset og leser det.) **Hva står det at hemmeligheten er?** (Jesus kommer snart igjen.) **Er dette en hemmelighet Gud ønsker at vi skal snakke om? Nei, han ønsker at vi skal fortelle andre om ham. Han ønsker at vi skal tale hans sak! Hva ønsker Gud at vi skal gjøre med de gode nyhetene om ham?** Be barna om å gjenta den røde tråden sammen med deg:

La oss lese Matteus 28,19 sammen. (Vent til noen har funnet verset og leser det.) **Har noen av dere lyst til å fortelle hva Jesus egentlig ber oss om i dette verset?** (La barna komme med tanker. La det komme klart fram at Gud ønsker at vi skal fortelle så mange som mulig om ham.) **Når vi forteller andre om Gud, forteller vi også at Han snart kommer igjen for å hente oss til himmelen. Denne nyheten er på en måte som en kjempeflott «hemmelighet» som vi må dele med mennesker som ikke har hørt om vår kjærlige Gud!**

På samme måte som Gud ønsker at vi skal fortelle andre om Ham, vet vi også at: (be barna om å gjenta «Den røde tråden» sammen med deg)

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

La barna få velge hver sin lille gave etter at de har sagt «Den røde tråden» utenat.

B. HVEM ER DEN FREMMEDE?

I løpet av uken gjør du en avtale med en eldre person om at vedkommende besøker sabbats-skoleklassen din.

Materiell:

- Eldre gjest
- Bibel

Be vedkommende om å gå med stakk, og å ha på seg en slitt jakke og en slitt hatt. Vedkommende kommer for sent, og virker forvirret. Be ham eller henne sette seg ned. Overse ham eller henne idet du fortsetter med neste aktivitet. Den «fremmede» vandrer litt rundt i rommet, begynner å hoste, ber om et glass vann med dempet stemme, og sier så at han eller hun er kald. Du svarer fraværende: Et øyeblikk, (navn), jeg skal straks ta meg av deg. La denne situasjonen gjenta seg to eller tre ganger mens du hele tiden overser de behovene gjesten din har. Etter omkring fem minutter forlater han eller hun rommet og venter utenfor.

Be om barnas oppmerksomhet raskt etter dette.

Si: **Jeg vil gjerne at dere skal bli kjent med en fremmed som trenger vår hjelp.** Vend deg mot plassen der den eldre personen satt. Virk sjokkert over at det ikke sitter noen der. Rop på den fremmede med navn. Vri hendene og virk bekymret over at vedkommende er kommet bort. Be et av barna om å se etter utenfor døren. Barna tar så med seg ham eller henne inn i rommet igjen.

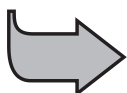
Si: **Jeg vil gjerne at dere skal bli kjent med en fremmed som trengte vår hjelp.** Presenter vedkommende for barna. Be ham eller henne om å fortelle om livet sitt og om sin kjærlighet til Gud. Hjelp barna til å forstå at dette er en interessant person. Gå så videre til oppsummeringen.

Oppsummering

Si: **La oss snakke om det som akkurat har hendt. Hva syntes dere om det?** (Leit, skamfull, trist.) **Hvorfor?** (Vi burde ha vært greie og vennlige.) **Hvor mange av dere snakket med ham/henne som besøkte oss? Hvorfor eller hvorfor ikke?** (De snakket antagelig ikke med den besøkende på grunn av måten du behandlet ham/henne på. Forsøkte noen av dere på å være greie og vennlige mot ham/henne? Gi positiv tilbakemelding til de barna som var greie og vennlige.)

Åpne Bibelen din og les 1. Mosebok 18,2. «Da han så opp, fikk han øye på tre menn som stod foran ham. Med det samme han fikk se dem, sprang han imot dem fra teltåpningen, bøyde seg til jorden»

Spør: **Hvordan behandlet Abraham gjestene sine?** (Med respekt; han var vennlig, han gav dem mat.) **Hvis Abraham hadde vært her i dag, hva tror dere han ville ha gjort da (navn) kom inn i rommet første gang?** (Håndhilst, spurt «hvordan har du det?», tilbudt noe å drikke eller litt mat.) **Jeg tror at Abraham ville ha gitt oss noen råd om hvordan man tar vare på fremmede. Hva tror dere han ville sagt?** (Vær vennlige; finn ut av hva de trenger; spør om du kan hjelpe; snakk med andre som kan hjelpe dem.) Hjelp barna med å gjenta «Den røde tråden»:

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Spør: **Hva kunne dere ha gjort for å minne meg på å være grei og vennlig mot den eldre gjesten vår?** (Spørre deg om å be dem finne ut hva han eller hun trenger; smile; sitte ved siden av gjesten; være vennlig etc.)

Sang og bønn

Ditt valg

Fellesskap

Snakk sammen om hvordan barna har hatt det i løpet av uken (fint eller litt vanskelig), alt etter som hva de fortalte deg ved døren da de kom (bruk skjønn). La de barna som ønsker å fortelle om noe som har skjedd i løpet av uken, gjøre dette nå. Gi besøkende en ekstra varm velkomst, og presenter dem for resten av klassen. Gjør noe spesielt ut av fødselsdager og/eller andre store begivenheter.

Forslag til sanger

- «Gjør noen glad» (*Barnas lovsang nr. 31*)
- «Gud som har oss småbarn kjær» (*Barnas lovsang nr. 156 a og b*)
- «Spre lys og glede» (*Barnesangboka nr. 76 N og B*)
- «Det betyr langt mer enn du tror» (*Barnsa Lovsang nr. 127 a og b*)
- «Gode ord» (*Spre gleden*)

Misjon

Bruk fortellingen i «*Barnas misjon*», eller finn en annen fortelling du synes passer.

Kollekt

Bruk en kollektkurv som representerer den delen av verden hvor kollekten går dette kvartalet. Fortell barna noe nytt om den delen av verden som skal motta kollekten den trettende sabbaten.

Bønn

Spør barna hva de gjorde for å hjelpe andre i løpet av uken som gikk. Forventet de belønning? Fikk de belønning? Når du ber, gir du uttrykk for takknemlighet over at barna er villige til å tjene andre uten å forvente belønning for det.

2

Bibelfortellingen

Å oppleve fortellingen

Materiell:

- Laken (gjerne stripe eller brunt)
- Grønt tøyestykke
- Kostymer til barna (for eks. laken som draperes rundt dem, tørkehåndkleder som hodeplagg)
- Blandebolle
- Pitabrød
- Fat med mat på
- Mugge med vann
- Kopper
- Bibler

Bakgrunn/Isenesetting: Draper lakenet over noen stoler (eller et bord) slik at det minner om et telt. Ordne det slik at det er mulig for «Sara» å gå inn i teltet. Be noen av barna om å være de store trærne i Mamre. De holder opp det grønne tøyestykket slik at det kaster skygge over Abrahams telt. Forklar dem at de på gitte tidspunkt skal svaie i vinden for å kaste skygge over Abraham sitt telt. Be en voksen om å hjelpe «skuespillerne» med å «spille» på de rette tidspunktene.

Rolleliste: Abraham, Sara, de tre gjestene (de store trærne i Mamre)

Kostymer:

Abraham: en badekåpe (eventuelt drapert laken) og et tørkehåndklede (som hodeplagg)
Sara: Stor T-skjorte og stort, fargerikt sjal/skulderskjert
Gjester: Tre store, hvite herre T-skjorter (eventuelt hvite, draperte laken)

Rekvisitter:

Blandebolle, pitabrød, fat med mat, mugge med vann, kopper, «telt», grønt tøyestykke.

Hjelp barna med å finne 1. Mosebok 18. Si: **Mens jeg leser fortellingen, kommer Abraham, Sara og de tre gjestene til å mime det fortellingen handler om.** Les versene 1 og 2. Fortsett så med å lese fortellingen slik den er gjengitt nedenfor. Behold Bibelen din åpen.

«Bli her ved teltet mitt en stund,» inviterte Abraham. «Jeg vil gjerne hente vann til dere slik at dere kan vaske føttene deres. Så vil jeg komme med litt mat, som dere kan styrke dere med, før dere drar videre. Dere kan sitte i skyggen av trærne og hvile dere.»

De svarte: «Ja, gjør som du sier!» Så stilte de seg i skyggen under trærne. (Trærne svaier og kaster skygge over mennene.)

Da skyndte Abraham seg inn i teltet til Sara og sa: «Skynd deg, ta litt hvetemel og bak brød til gjestene våre!» (Sara kneler, knar i bollen og lager ekte pitabrød over et tenkt ildsted.)

Abraham sprang for å hente mat som tjenestegutten hans skulle lage til. Da brødet, melken, rømmen og den andre maten var klar, serverte Abraham gjestene sine. (Abraham bærer fatet med mat bort til gjestene sine.)

Mens gjestene spiste, stod Abraham hos dem i skyggen av trærne. Sara var inne i teltet og lyttet til det som ble sagt.

«Hvor er Sara, konen din?» spurte en av gjestene.

«Hun er inne i teltet,» svarte Abraham.

«På denne tiden til neste år kommer hun til å ha en sønn,» fortalte den samme gjesten som hadde spurt etter henne. Inne i teltet lo Sara for seg selv da hun hørte det. (Sara ler) Tenk å få en sønn i hennes alder!

Inn av gjestene rynket pannen. (En «gjest « rynker pannen.)) «Hvorfor lo Sara?» spurte han. «Er det noe som er umulig for Herren?»

Da var det at Abraham og Sara forstod at gjesten deres var Herren selv.

Gjestene gjorde seg ferdige med å spise, og reiste seg opp for å dra videre. Abraham fulgte dem på veien til de var kommet forbi trærne. Herren stoppet for å snakke med Abraham, (Den gjesten som spiller «Herren» stopper ved siden av Abraham mens de andre går videre), men de andre fortsatte videre langs veien.

«Sodoma og Gomorra er fulle av ondskap, « sa Herren. «Nå vil jeg selv gå og se hvordan det er der.»

Å, nei! Abraham vet at Sodoma er en ond by. Nevøen hans Lot bor der med familien sin. Abraham elsker familien til Lot. Abraham er også bekymret for alle menneskene i Sodoma.

«Herre,» sier Abraham. «Vil du virkelig ødelegge de gode menneskene sammen med de onde menneskene? Om det nå er femti gode mennesker i byen? Vil du ikke spare stedet av hensyn til de femti gode menneskene som er der?»

Da sa Herren: «Finner jeg 50 gode mennesker i Sodoma, vil jeg spare hele byen for deres skyld.»

Abraham tenkte litt mer. Det gode hjertet hans fikk ham til å spørre Herren igjen. «Hva om det bare er 45 gode mennesker i byen?»

«Jeg skal ikke ødelegge byen hvis det er 45 gode mennesker der,» svarte Herren.

Abraham var fremdeles ikke fornøyd. «Hva om det bare er 40?»

«Jeg skal ikke gjøre det hvis det er 40,» svarte Herren.

«Hva om det er 30 der?» spurte Abraham.

«Jeg skal ikke gjøre det hvis jeg finner 30,» sa Herren.

«Enn om det finnes 20 der?» ba Abraham.

«For de 20 sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.»

Da sa Abraham: «Herren må ikke bli sint på meg hvis jeg spør én eneste gang til. Hva om det finnes bare 10 gode mennesker der?»

Herren svarte: «For de 10 gode menneskene sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.»

Da Herren hadde snakket ut med Abraham, gikk han videre. Abraham gikk tilbake til teltet sitt, og var fornøyd. Han hadde gjort alt han kunne for å tale innbyggerne i Sodoma sin sak.

Oppsummering

Del barna inn i grupper på tre eller fire. Alle gruppene har en voksen medhjelper. Si: **Jeg kommer til å stille noen spørsmål, ett om gangen. Dere må bestemme dere for et svar, og sørge for at en i gruppen deres er klar til å svare.**

Les spørsmålene nedenfor og lytt til svarene et etter et.

1. Abraham visste at Sodoma var et ondt sted. Han visste også at det bare var en familie der som kjente Gud. Hvorfor spurte han da Gud om å spare byen for 50 menneskers skyld? Fordi (velg et av svarene) (a) De hadde store familier den gangen; (b) Kanskje Lot hadde 45 tjenere; (c) Lot hadde tid til å lære mange mennesker om Gud. (Alle svar-ene er aktuelle. 'c' er en viktig lekse.)

2. Gud kunne for eksempel ha latt Abraham falle død om fordi han våget å tale innbyggerne i Sodoma sin sak. Hvorfor tror du at han ikke gjorde det? Fordi (velg et av svarene) (a) Han elsket Abraham; (b) Han ønsker at folk skal tale andre mennesker sin sak; (c) Abraham snakket av kjærlighet da han snakket om menneskene i Sodoma. (Alle svarene er

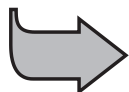

aktuelle.)

3. Fantes det 10 gode mennesker i byen som også tilbød Gud? (Tilsynelatende ikke. Lot klarte bare å overtale konen sin og de to yngste døtrene sine til å forlate byen med ham.)

4. Hva kan det tenkes at Gud ønsker at vi skal lære av denne historien om Abraham? (Godta alle forslag.)

Si: **La oss huske på «Den røde tråden» i leksen i dag.** Oppmuntre barna til å si «Den røde tråden» sammen med deg.

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI FRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Vi leser i Bibelen sammen

Materiell:

- Bibler

Si: **La oss bruke Bibelen for å lære mer om mennesker som talte Guds sak.**

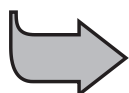
Del barna inn i fem små grupper med hver sin voksne medhjelper. Gi hver av gruppene en av følgende Bibelhenvisninger:

❖ 2. Mosebok 7,2-7	Moses og Aron snakker til Farao
❖ 2. Samuelsbok 12,7-10	Natan snakker til David
❖ Apostlenes gjerninger 2,14-21,41	Peter snakker til mange troende
❖ Apostlenes gjerninger 8,26-35	Filip og etioperen
❖ Apostlenes gjerninger 9,10-19	Ananias snakker til Saul

Si: **Les versene gruppen deres har fått. Finn ut hva Gud ønsker å fortelle, hvem som sa dette, og hvem som hørte på det som ble sagt.** Sett av tid til lesingen. Etter noen få minutter ber du gruppene rapportere det de har funnet ut av.

Oppsummering

Si: **Forventer Gud at vi skal snakke til store grupper av mennesker?** (Ja, nei, kanskje når jeg blir voksen.) **Ønsker Gud at vi skal snakke med folk når de har gjort andre noe galt?** (Noen ganger, kanskje, det kommer an på situasjonen.) **Hva ønsker Gud at vi skal fortelle dem som er omkring oss?** (Jesus kommer snart, Jesus elsker deg, Jesus er vår venn, etc.) **Hvorfor det?** (Gud ønsker at alle skal vite hvem Jesus er, og han ønsker at alle skal være klare når Jesus kommer tilbake.) **La oss si «Den røde tråden» sammen:**

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

3 Leksen i praksis

Si det! Be om det!

Materiell:

- Kartotek kort eller små (gjerne fargede) papirark
- Blyanter
- Bibler

Del ut et kartotek kort eller lignende og en blyant til hvert av barna.

Si: **Gud ønsker at vi skal bry oss om andre mennesker som ikke kjenner ham. Han ønsker at vi skal be for dem, og støtte dem på den måten. Lukk øynene dine og tenk på en venn eller en slektning som ikke kjenner eller elsker Gud. Skriv så navnet til denne personen på**

kartotek kortet (eller papiret). Du kan også godt tegne et eller annet som minner deg om denne personen, i tilfelle du ikke har lyst til å skrive navnet.

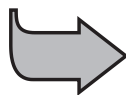
Gud ønsker å fortelle alle mennesker at han elsker dem. Lukk øynene dine nå, og be om at den personen du tenker på må åpne hjertet sitt for Guds kjærlighet.

Etter en kort stund med stillhet, ber du som lærer høyt for alle disse menneskene (de behøver ikke å nevnes med navn).

Be barna om å ta Biblene sine og slå opp til Filipperne 2,4. De står opp når de har funnet verset. (Voksen medhjelper støtter de som trenger hjelp.) Les deretter teksten sammen: «Tenk ikke bare på deres eget beste, men på de andres.»

Si: **La oss huske på å be for den personen vi har tenkt spesielt på i dag, men la oss ikke glemme å be for dem som de andre i klassen har tenkt på heller.**

Si: **Husk på «Den røde tråden» fra leksen for i dag:**

GUD ØNSKER AT JEG SKAL SI IFRA NÅR ANDRE TRENGER MIN STØTTE.

Si: **La oss ta vare på disse kortene/papirarkene i biblene våre og be hver dag for ham eller henne vi tenkte spesielt på.**

4 Del med andre

Vi deler det vi har lært med andre

Vennskapelig rollespill

Be barna om lage et lite rollespill der de inviterer naboer og venner til sabbatsskolen. Oppmuntre dem til å tenke ut hva hver enkelt av vennene er interessert i. Deretter kan de forsøke å tenke på et eller annet som foregår i kirken, som har med dette å gjøre. De bør nevne denne interessen når de ber vennen til kirken.

Avslutning

Minn barna på å lese leksen og å gjøre de daglige aktivitetene i lekse 4 i lekseheftet.

Som avslutning kan du be to barn om å be om at

Gud må gi alle i gruppen mot til å si ifra når andre trenger støtte og hjelp fra Gud. Avslutt med å be selv, idet du takker Gud for at han er med hvert enkelt av barna når de sier ifra når andre trenger støtte, og når de forteller andre om ham.

Henvisninger

1. Mosebok 18,20-33;
Alfa & Omega 1, s.119 og
122

Minnevers

«Tenk ikke bare på
deres eget beste, men
på de andres.»
(Filipperne 2,4)

Den røde tråden

Gud ønsker at jeg skal
si ifra når andre trenger
min støtte.

Gjester fra himmelen

«Jenter!» ropte Karsten sint og smelte ytterdøren. «Jeg hater jenter! De ødelegger alt.» Karsten trampet med føttene. «Jeg skal aldri mer leke med jenter!»

«Hva med meg?» spurte mamma.. «Jeg er jente, og det er søsteren din Annika også.»

Plutselig skjønte Karsten hva han egentlig hadde sagt, og han klemte den tre år gamle lillesøsteren sin. «Du er ikke som andre jenter, Annika,» smilte han. Karsten tenkte seg om en liten stund. «Greit, da. Jeg tok feil,» innrømmet han. «Jenter er ikke så ille. Julie er venninnen min, men jeg ble faktisk ganske sint på henne i dag!» Mamma smilte. «Selv når folk ikke er så greie, kan vi forsvare dem. Det minner meg om Abraham, og den dagen han forhandlet med Gud.»

Det var en varm dag, og Abraham satt i skyggen av teltet sitt og så utover dalen. Plutselig fikk han øye på noe som beveget seg et stykke unna. Tre menn stod ved veikrysset like bortenfor teltplassen hans. Det så ut som om de snakket sammen for å bli enige om hvilken vei de skulle gå. Abraham reiste seg raskt, og løp bortover til mennene. Han kom fram akkurat idet de snudde seg for å gå videre mot Sodoma. Abraham bøyde seg ned foran mennene.

«Vær så snill, bli en stund i teltet mitt. La meg få hente litt vann, så dere kan vaske føttene og hvile dere her under treet! Så vil jeg komme med litt mat som dere kan styrke dere med, før dere drar videre.»

«Takk, det vil vi gjerne,» sa mennene. «Gå og gjør som du sa.» Abraham fortet seg tilbake inn i teltet. «Sara,» ropte han til konen sin, «Vi har gjester. Vær så snill, hent noe mel og bak brød til dem.» Så skyndte Abraham seg med å hente mat som tjenestegutten laget i stand.

Da brødet, melken, rømmen og den andre maten var ferdig, serverte Abraham gjestene sine selv. Mens de spiste, stod han i skyggen av et tre og så på. Sara satt rett innenfor teltåpningen, så hun kunne høre hva mennene snakket om. «Hvor er Sara, konen din?» spurte en av gjestene. «Hun er i teltet,» svarte Abraham. «Neste år på denne tiden kommer hun til å ha en sønn,» sa gjesten. Da Sara hørte det, lo hun. Tenke seg til, å få en sønn, så gammel som hun var! «Hvorfor lo Sara?» spurte den fremmede. «Finnes det noe

som er for vanskelig for Herren?» Nå forstod både Abraham og Sara at de hadde besøk av Herren selv.

Da Abrahams gjester var ferdige med å spise, reiste de seg for å gå videre. Den gangen var det vanlig å følge gjestene et stykke på veien, og det gjorde Abraham også. Herren ble stående for å snakke med Abraham, mens de andre fortsatte å gå bortover veien. «Jeg har hørt hvor onde de er i Sodoma,» sa Herren. Abraham hadde også hørt om onde ting folkene i Sodoma drev med. Han tenkte på Lot og familien hans som bodde der. Abraham elsket familien til nevøen sin. Nevøen var ikke ond. Abraham var også bekymret for alle de andre som bodde i Sodoma. Mange av dem kjente ikke Gud.

«Herre,» sa Abraham. «Kommer du til å ødelegge de gode menneskene sammen med de onde? Hva om det er femti gode mennesker i Sodoma, vil du ikke spare byen da?» Herren svarte: «Finner jeg femti gode mennesker i Sodoma, vil jeg spare byen for deres skyld.»

Abraham tenkte seg om en liten stund. Hans gode hjerte fikk ham til å spørre Herren igjen: «Hva om det bare finnes førtifem gode mennesker i byen?» «Jeg vil ikke ødelegge Sodoma hvis det finnes førtifem gode mennesker der,» svarte Herren.

Abraham var ikke fornøyd enda. Tre ganger til spurte han Herren om å spare byen. Den fjerde gangen bønnfalt han Herren. «Ikke bli sint på meg, Herre, men la meg spørre deg en gang til. Vil du spare byen hvis det finnes bare ti gode mennesker der?»

Herren svarte: «For de ti sin skyld skal jeg ikke ødelegge byen.» Så gikk Herren videre til Sodoma. Abraham gikk tilbake til teltet sitt, glad for at han hadde gjort alt han kunne for å redde Sodoma.

Snart begynte alle arbeiderne å krangle og sloss. De klarte ikke å bygge tårnet ferdig. Faktisk, så klarte de ikke engang å bli enige nok til å bo i den samme byen.

Derfor ble det akkurat slik som Gud hadde planlagt det. Noen mennesker flyttet østover og andre dro vestover. Noen reiste nordover og noen flyttet sørover. De spredte seg utover hele jorden. De bodde sammen i familier og hadde det fint med de gode tingene Gud fremdeles ga dem.

«Nå forstår jeg virkelig at Gud ikke gjør forskjell på folk.» Apostlenes gjerninger 10,34 – siste del. Gud elsker og hjelper alle slags mennesker.

Daglige aktiviteter

Sabbaten

● Spør en voksen om å hjelpe deg med å finne et rolig sted, gjerne ute i skyggen av et tre. Les 1. Mosebok 18,20-33. Snakk om de store trærne i Mamre, og hvordan de gav skygge til Abrahams gjester. Les minneverset. Lag din egen setning som forteller minneverset med dine egne ord. Skriv den gjerne ned.

Søndag

● Les minneverset og fortellingen «Abraham ber for Sodoma» i lekseheftet ditt.
● Lag en tegning av noe du er spesielt interessert i. Er du interessert i noe Gud er interessert i? Hvorfor tror du Gud er, eller ikke er, interessert i det samme?

Mandag

● Forsøk å lære minneverset utenat. Abraham viste at han brydde seg om folkene i Sodoma ved å be Herren spare byen. Hvilken annen historie denne måneden forteller om hvordan Abraham brydde seg om menneskene som bodde i Sodoma? (Se 1. Mosebok 14.)

Tirsdag

● Tenk på Abraham og hvordan han brydde seg om innbyggerne i Sodoma. Tror du det finnes onde mennesker i byen der du bor, eller i nærheten ellers? Tror du at Jesus elsker dem likevel? Hvordan kan du vite svaret? Les Romerne 5,8.
● Finn fram 50 små steiner, bønner, riskorn eller noe lignende. Tenk deg at de forstiller noen av menneskene i Sodoma. Ta bort steiner eller noe annet du har funnet fram, for hver gang Abraham ber Herren om å spare byen for færre mennesker ettersom du leser leksehistorien igjen (eller gjerne 1. Mosebok 22-33). Fortsett helt til

det bare er ti stykker igjen. Tror du Gud elsker de ti menneskene? Eller ett eneste menneske?

Onsdag

● Si fram minneverset for en i familien. Be noen om å hjelpe deg å finne Jesaja 58,7. Hvilke behov står det om i dette bibelverset? Snakk med en voksen om hvordan du kan hjelpe noen med å få dekket disse behovene. Be om at Gud må la deg forstå hvordan du best kan hjelpe noen med noe av det som det står om i verset.

Torsdag

● Si minneverset ditt til noen som ikke bor hjemme hos deg. Lag en liste over fem mennesker du kjenner, som ikke kjenner Jesus. Ved siden av hvert navn, noterer du en interesse du tror personen har. Tenk på måter du kan vise dem din interesse for noe av det de liker å bruke tid på. Be Gud om at han må vise deg en måte du kan fortelle minst to av disse menneskene om ham på.

Fredag

● Si minneverset ditt høyt for familien din, gjerne under fredagskveldsandakten. Si det med så mye innlevelse som mulig.

Velg en person fra listen du lagde på torsdag. Be en i familien din om å hjelpe deg til å tenke ut en måte å bruke noe den personen er interessert i, for å fortelle ham eller henne om Jesus. (Du kan sende et kort, et bibelvers, invitere dem til kirken eller noe lignende.) Be familien din om å være med å be både for denne personen og for deg, nå når du skal vitne for ham eller henne om Jesus.

